

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 230/2022

29.03.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Ермедина Ћућевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 19/19 од 05.04.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 401/21 од 11.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 19/19 од 05.04.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 401/21 од 11.10.2021. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К 19/19 од 05.04.2021. године, исправљене решењем Основног суда у Обреновцу К 19/19 од 11.05.2021. године, окривљена АА, оглашена је кривом због два кривична дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђена на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, ако окривљена не плати новчану казну у одређеном року, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом, одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећених, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 401/21 од 11.10.2021. године, одбијена је као неоснована жалба окривљене, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Ермедин Ћуђевић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 7) и 10) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио предметна кривична дела.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљене АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд прекорачио оптужбу на штету окривљене, тако што је изменио чињенични опис дела који је дат у приватним тужбама додавањем места извршења кривичног дела и места наступања последице кривичног дела, иако то није наведено у приватним тужбама, а за који чињенични опис је првостепени суд морао бити везан, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног, којима се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, постоји само уколико је правноснажном пресудом оптужба прекорачена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Дакле, између оптужног акта и пресуде мора постојати субјективни и објективни идентитет дела. При томе, суд је овлашћен да, у складу са резултатима доказног поступка и утврђеним чињеничним стањем, изврши измене чињеничног описа дела у односу на елементе као што су време, место или средство извршења кривичног дела, с обзиром да су ово чињенице које служе за ближе одређивање дела. Стога се оптужба не сматра прекораченом, уколико суд у пресуди наведе тачно место извршења дела не излазећи у битном из чињеничног основа оптужбе.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је првостепени суд у побијаној пресуди, не мењајући субјективни и објективни идентитет оптужбе, само навео место извршења кривичног дела – у ..., које није законско обележје кривичног дела, због чега су у том смислу дозвољене измене чињеничног описа дела, то по оцени овога суда, правноснажном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, односно није прекорачен објективни идентитет

оптужбе, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене.

Поред наведеног, бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче и то да у изреци првостепене пресуде нису наведени адреса и назив фејсбук странице са које је окривљена увредила приватне тужиле, већ је само речено да су увреде упућене на фејсбуку што је уопштени појам за друштвену мрежу, због чега је изрека пресуде неразумљива, што представља повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Према наводима захтева, током поступка није доказано време извршења кривичног дела, нити садржај увреда које је окривљена упутила приватним тужилама, јер се ниједан од сведока испитаних у току поступка укључујући и приватне тужиле о тим чињеницама није детаљно изјаснио, истичући да су сви сведоци (ББ, ВВ, ГГ и ДД), били пристрасни и да својим сведочењима, која су била неодређена, покушали да по сваку цену осуде окривљену, које околности је суд морао имати у виду приликом оцене њихових исказа, којим наводима бранилац указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП. Искази испитаних сведока, према мишљењу браниоца, не могу представљати логичну целину тако да је оспорена пресуда захваћена и повредом закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене у захтеву наводи да се правноснажна пресуда заснива на незаконитим доказима – скриншотовима фејсбук преписке који су достављени суду од стране пуномоћника приватних тужила, с обзиром на то да суд нема стручно знање у погледу проверавања веродостојности наведених доказа, већ је њихову проверу требало да повери вештаку одговарајуће струке, којим наводима бранилац окривљене оспорава доказну вредност наведених доказа и тиме указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП. Првостепени суд према наводима захтева, није ценио изведене доказе појединачно и о њиховој међусобној повезаности, па је приликом доношења побијане пресуде поступио супротно одредбама члана 16. и члана 419. ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац, надаље, истиче да је одлука о кривичној санкцији незаконита и превисоко одмерена, те да суд приликом одлучивања о кривичној санкцији није узео у обзир као олакшавајуће околности да је окривљена лошег имовног стања, да раније није осуђивана и да је покушала да се извини приватним тужилама којим наводима бранилац указује да суд није правилно одмерио казну, с обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања, и тиме правноснажну пресуду оспорава због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11), члана

438. став 2. тачка 2), члана 440, члана 441. став 1., члана 16. и члана 419. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене АА у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљене као разлоге подношења захтева истиче повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7) и тачка 10) ЗКП, али истакнуте повреде закона не образлаже.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој одредби закона се ради, већ указивање на то у чему се она састоји.

Како Врховни касациони суд правноснажну одлуку, односно поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања, који су истакнути у захтеву у смислу члана 489. став 1. ЗКП и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује, то је оцењено да је захтев браниоца окривљене АА у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник,
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић